



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

# **Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus**

Complectens Januarium, Februarium, Martium

**Nepveu, François**

**Monachii, 1709**

Dies 24. De motivis humilitatis.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Sit tibi via ille, qui tibi pro te factus est **Martius.**  
via, ut te perducatur ad se, per se. *Aug. in*  
*Psal. 90.*

---

**DIES XXIV.**

**De motivis Humilitatis.**

**I.**

**G**Randia invenimus, submissè nos ge-  
rendi incitamenta, sive præterita, si-  
ve futura spectemus. Ad præterita quod  
attinet, quænam est origo nostra? nihi-  
lum, è quo eruti fuimus, peccatum, in quo  
concepti fuimus: sed id, quod majorem  
nobis demissionis ansam præbet, est pecca-  
torum, quæ commisimus, multitudo.  
Peccavi. Heu me! ingens sanè me de-  
primendi causa! infinitam Dei Majestatem  
contempsi; an non propterea contemptu  
infinito dignus sum? peccavi itaque, in-  
fernum promeritus sum; contemptus, &  
horroris omnium Creaturarum, opprobrij,  
& ludibrij dæmonum scopus esse deberem.  
Et superbire audeo? peccavi; certum est,  
me plura peccata mortifera perpetrâsse: sed,  
an ea mihi remissa sint, ignoro: dubitare  
non possum, quin inferorum tormenta fue-  
rim meritus; sed ignoro, an non ea etiam-

**R 3**

**num**



**Martius.**

num merear. Quid terribilius? quid ad arrogantiam meam frangendam aptius? quænam superbia obsistere huic cogitationi potest? mea, Domine; nisi me tuis gratijs, & quidem potentibus ad eam superandam adjuves.

II. Si præsentia consideremus, ingentes nos demittendi causas, potentia humilitatis motiva invenimus in eo, quod in nobis ipsis sentimus. Eheu! quid sentimus, quid invenimus in proprio nostro fundo? impotentiam extremam cum vehementi repugnantia adversus bonum conjunctam, & violentissimam ad omne malum propensionem. Cum mali simus, malum bonum, & bonum malum reputamus: Necessarium est, ut gratia nos à nobismetipsis abstrahat, ut ad bene agendum impellat. Si tamen bona quædam agimus, quam pauca ea sunt? Atque etiam hæc pauca, quæ agimus, quantis imperfectio- nibus permixta sunt? quanta socordia, quanta inconstantia, quanta intentionum vilitas, quot hominum respectus, quantum proprii commodi studium non irrepunt in actiones nostras etiam sanctissimas, quæ non rarò bonum in malum convertunt, ob modum, quo illæ fiunt? si igitur ipsæ nostræ virtutes, & opera bona humi-  
lira-



litatem nobis suadent, quid de vitijs, & Martius.  
peccatis nostris sentiendum?

III. Si futura perpendamus, ingentem materiam nos submissè gerendi, & magnum humilitatis motivum invenimus? sumne prædestinatus? sumne reprobatus? consequarne salutem æternam, an ad inferni pænas condemnabor? de hoc mihi non constat; quantam nostri despicientiam hæc incertitudo inspirare nobis potest? id scio, me salutem æternam sine gratia perseverantiæ non obtenturum. Sed pro dolor! hanc gratiam mereri non possum, nec eam, quod hinc sequitur, mihi polliceri: nam qua re nixus eandem mihi pollicear? voluntate Dei? ea mihi hac super re cognita non est? *quis cognovit sensum Domini?* voluntate mea; quæ tam perversa, tam debilis, tam inconstans est? bonis meis operibus? Eheu! opera excellentissima hanc gratiam promereri non valent. Gratijs, quas accepi? quis mihi asseverare potest, me ijs fidelem fore? quis plures accepit gratias, quàm Salomon? probabilissimum tamen est, eum gratia perseverantiæ fuisse destitutum: perfectione status mei? éstne is perfectior statu Iudæ? socius & Apostolus Christi, ejusdem virtutum & miraculorum testis,

Rom. II.  
v. 34.

R. 4

pro-



Martius.

ditor fit, & Apostata, moriturque desperatus. Si columnæ Firmamenti fuerunt everſæ, an nos, qui fragiles sumus arundines, trepidandi, nosque abijciendi causam non habemus?

*Statue, continuò te conservare in spiritu demissionis, & timoris coram Deo; cùm hoc sit unicum medium, securum te reddendi.*

Humiliatio tua in medio tui. *Mich. 6. v. 16.*

Cogitas magnam fabricam construere Celsitudinis, de Fundamento prius cogita humilitatis. *Aug. serm. 10. de v. D*

## DIES XXV.

## De Annuntiatione B. M. Æ. Virginis.

## I.

**M**ysterium Annuntiationis Mysterium est excellentiarum Mariæ, earundemque origo; cùm in hoc Mysterio Mater Dei renuntietur. Deus quantumvis Omnipotens sit, puram Creaturam ad sublimiorem dignitatem evehere non potest. Potest, inquit sanctorum Patrum aliquis, facere Mundum excellentiorem eo, quem  
Crea-